

pri „grünem Thor“ smo čuli v prijazni „besedi“ krasne pesmi vsih slovanskih narodov prepevati, ki so nas zdaj, ko je vojna tromba potihnula, še bolj radovale. Naš vèrli domorodec g. Legat, ki je pred 3 leti prvi slovensko pesem v Beču očitno zapel, nas je spet danes razveselil z dvema pesmama iz 3. zvezka slovenske gerlice, ki ga je nedavnej slovensko društvo v Ljubljani na svitlo dalo. Pél je namreč „Planinarja“ Potočnikoviga, in pa „Sarafana.“ Obe pesmi ste močno dopadle celi družbi, ki se je iz mnogo častitih stanov tudi ta večer tukaj snidila. Zares prav vesel večer je bil!

H.

Novičar iz Ljubljane.

Sliši se, de je za gotovo sklenjeno, de železnica iz Ljubljane v Terst pojde čez Ljubljansko močirje (Morast), in de se bojo te dela že ta mesec začele. — Silno veliko se sliši sedaj po Krajskim, posebno pa v Ljubljani in na Gorenskim od tatvin, kakor de bi se bili pregnani rokolnači spet vsi nazaj pritepli; v Štepanovi vasi pod Ljubljano je bilo te dni eni sami perici blizo 300 gold. perila vkradeniga; okoli Loke pa se vlačí, kakor pravijo, 17 vojaških begunov (deserterjev), ki ljudi nadlegvajo. Zadnji čas je, de žandarmerija svoje opravilstvo prav pridno nastopi. — Vsak drug dan gre zdej skozi Ljubljano en horvašk bataljon iz Laškiga domú; v vsim skupej jih bo prišlo 16 bataljonov; vsacimu bataljonu gré muzika naše narodne straže naproti. — Namest navadnih latinskih perjóh je prišel konec letašnjiga šolskiga léta za vsih osem gimnazijalnih klasov nemšk letopís na svitlo pod iménam „Jahresbericht“, od kteriga bomo drugo pot kaj več spomnili. — Pustimu Krasu bo mende kmalo vesela zarija zasijala; vladarstvo se hoče na vso moč prizadevati za obdelovanje téh pustot; g. Dr. Klun je dobil od g. ministra kupčije pohvalno pismo, de je to reč z gorko besedo sprožil.

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajske vradne novíce so oznanile te dni, de so presvitli cesar mnogim jetnikom prizanesli, ki so se predlanskiga Dunajskiga punta vdeležili. — V Prago

je dal minister pravice ukaz, de se imajo mesca kozoperska porote (to je sodnjištva s prisežnimi možmi) vstanoviti. — Strašen ogenj je pokončal okoli 300 hiš, več cerkev in družih poslopij v Krakovi na Poljskim. Cesar so poslali berž 30,000 gold. iz svojih denarjev, de naj se razdelé med pogorelce; ministerstvo notranjih zadév je pa dovolilo, de se po vsim cesarstvu milodari za Krakovčane nabirajo. Tudi za Dalmatince, ktere je hud potres zlo poškodoval (škoda znese 238,000 gold.) je nabiranje milodarov po cesarstvu dovoljeno. — 25. dan t. m. je prišel ban Jelačić s svojo mlado ženko v Zagreb. Že davnej ljudjé ne pomnijo, de bi se bilo toliko ljudstva v Zagrebu snidilo, kot ta dan; veselja in slovesnost ni bilo ne konca ne kraja celo noč noter do družiga dné. — Ker so po vstavi vse predpraviče plemenitažev jenjale, je ministerstvo denarstva zapovedalo, de na Ogerskim, Horvaškim i. t. d. morajo prihodnjič plemenitniki ravno takó mostovíno in enake dacije odrajtovati, kakor drugi ljudjé. — Viši rudarska vradníja (gospóska) pride za Štajarsko, Koroško in Kranjsko deželo, pa tudi za horvaške rude v Radoboju in Tergovih v Gradec. — Po novim ministerskim dovoljenju se zna razun govedine tudi marsikaj družiga blaga, kakor stipsa (galún), pepel, šetíne, metle, zemlje vsake verste, barve, sadra (gips), cunje i. t. d. čez ogersko in horvaško mejo pred 1. listopadam brez mitniga (colniga) plačila izvoziti in uvoziti. — Sliši se, de je blizo 600 oséb prošnja cesarju predložilo za podeljenje Franc-Jožefoviga reda. Kakó so vunder nekteri ljudjé nadležni, de clo cesarja za take reči nadlegovajo, v kterih le zasluge veljajo, ne pa prošnja! — Vojska med Danci in Nemci iz Šleswig-Holsteina, se bo, kakor se kaže, za Šleswig-Holsteince nesrečno končala; poslednje novíce povedó, de je zmaga na strani Dancov. Nemško ljudstvo je vse osupnjeno zastran te nesrečne prigodbe, ker sploh terdijo, de se Holsteinci za pravično reč vojskujejo. — Deržavni zbor v Parizu si bo za nektere tedne praznike naredil; med tem bo pa izvoljeni odbor njega namestoval. — Celó rusovsko Poljsko je polno Rusovskih vojakov. — Vstaja Bulgarcov še ni pomirjena. Pravijo, de je Murad Paša (glasoviti general Bem, ki je k turški veri prestopil) pri Omeru Pašatu, kar turško vlado zlo straši.

Prošnja vredništva.

Od več strani nam častiti bravci razodevajo želje, de bi, kakor imamo „Novičarja“ za Ljubljano in Krajsko deželo, ga napravili tudi za druge slovenske dežele, za Štajarsko, Koroško, Istrijansko, Goriško. Se vé de so nam dopisi tudi iz družih slovanskih dežel dragi.

Radi bomo vstregli tem vošilam, ako dobimo rodoljube, ki nam bojo stanovitno vsaki teden iz vsih slovenskih krajev, posebno iz večih mest, dopisovali.

S tem razglasam povabimo tedaj in prosimo tiste gospode, ki bi hotli vsaki teden „novičarja“ nam pošiljati, de bi blagovolili nam to zagotovljenje po pismih oznaniti, de bomo mógli ž njimi to reč dogotoviti.

Ker bojo pa g. dopisniki s tem poštné ali tudi druge stroške imeli, jim bomo radi vse to povernili: torej prosimo, de nam v svojim prvem pismu svoje misli razodenejo, kakó de bi to reč poravnali.

Zastran „novičarja“ pa le to omenimo: 1) naj bo prav ob kratkim, le z nekterimi versticami napravljen; kratko pa dobro; 2) naj obseže le bolj imenitne reči mnogoverstniga zapopadka; 3) naj se kar koli se da, vselej resnica zvé, de ne bo popravkov treba.

Ker je „Novičar iz mnogih krajev“ častitim bravcam zlo všeč, prosimo, de bi se tudi „novičar iz slovenskih deželá“, tudi po tem izgledu ravnal in vse le ob kratkim, prav ob kratkim povedal.

S tem bomo gotovo zlo povikšali vrednost „Novíc“ — torej prosimo rodoljube po Slovenskim prav lepo, naj stopijo v kolo „novičarja“.

Vsak teden morebiti ne bo vsak g. dopisnik kaj oznaniti imel, bojo pa drugi kaj povedali, takó de bo vunder tudi ta „novičar“ stanoviten. Nar ljubši nam bo, ako bojo g. dopisniki svoje pisanja tako napravljali, de jih bomo vsako saboto v Ljubljano dobivali, in jih mogli potem v red djati.

Vred.

Današnjemu listu je pridjan 23. dokladni list.

Natiskar in založnik *Jožef Blaznik v Ljubljani.*